

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 17—23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ, Μάρκ. 8: 34-38, 9: 1 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στοῦ κατηχητικό σχολεῖο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ <i>Ἁγ. Ευσταθίου Μεγαλομάρτυρος</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία 5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή – Β' Τιμ. 3: 10-15 Ἑυαγγέλιο— Λουκ. 5: 1-11

Γνωρίζουμε σε ὄλλους ὅτι στήν Ἑνορία μας λειτουργεῖ Ἑλληνικό σχολεῖο.

- Δημοτικό κάθε Σάββατο 9.00πμ μέχρι 12.30μμ.

- Γυμνάσιο κάθε Δευτέρα 5.00μμ μέχρι 8.30μμ.

Φροντῆστε γιά ἐγγραφή τῶν παιδιῶν σας. Τηλ. 0401 051773.

Ἅγιος Γέροντας Παῖσιος: Λόγοι περί Σταυροῦ

Ο Θεός είναι καλός- θέλει ὅλοι νά σωθούμε. Αν ἦταν νά σωθουν μόνο λίγοι, τότε γιατί σταυρώθηκε ο Χριστός; Δεν εἶναι στενή ἡ πύλη του Παραδείσου. Χωράει ὅλους τους ανθρώπους πού σκύβουν ταπεινά και δεν εἶναι φουσκωμένοι ἀπό υπερηφάνεια, ἀρκεῖ νά μετανοήσουν, νά δώσουν δηλαδή το φορτίο των αμαρτιῶν τους στον Χριστό, και τότε χωροῦν νά περάσουν εύκολα ἀπό τήν πύλη.

Ἐπειτα, ἔχουμε καί το δικαιολογητικό ὅτι εἴμαστε χωματένιοι - δεν εἴμαστε μόνον πνεῦμα ὅπως οἱ Ἄγγελοι. Εἴμαστε ὁμως ἀδικαιολόγητοι, ὅταν δεν μετανοοῦμε καί δεν πλησιάζουμε τόν Σωτήρα μας ταπεινά. Ο ληστής στον σταυρό, ἕνα «εύλόγησον» εἶπε καί σώθηκε. Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου εξαρτάται ἀπό το δευτερόλεπτο, ὄχι ἀπό το λεπτό. Ο ἄνθρωπος μέ ἕναν ταπεινό λογισμό σώζεται, ενώ, αν φέρῃ ἕναν υπερήφανο λογισμό, τά χάνει ὅλα. Ἀπό φιλότιμο καί μόνον πρέπει νά σωθούμε.

Δέν υπάρχει μεγαλύτερος πόνος γιά τόν Θεό ἀπό το νά δη τόν ἄνθρωπο στην κόλαση. Νομίζω ὅτι καί μόνον ἡ ευγνωμοσύνη στον Θεό γιά τίς πολλές Του ευλογίες καί ἡ ταπεινή συμπεριφορά μέ ἀγάπη προς τίς εἰκόνες Του, τους συνανθρώπους μας, μέ λίγο φιλότιμο αγώνα, εἶναι ἀρκετά, γιά νά ἔχουμε ἀναπαυμένη τήν ψυχή μας καί σ' αὐτήν τήν ζωή καί στην ἄλλη.

Είπε ο Χριστός στο ευαγγέλιο που ακούσαμε: «Όποιος θέλει να ρθει κοντά μου, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθήτω μοι»

Σταυρός σημαίνει: Κόβω κάτι από τον εαυτό μου.

Ο Χριστός όταν σταυρώθηκε, άφησε τη ζωή και δέχθηκε τον πόνο και την οδύνη του Σταυρού. Τα δέχθηκε όμως, όχι για «το τίποτε», όχι γιατί του άρεσαν, αλλά γιατί με αυτά θα γινόταν κάτι το πολύ σπουδαίο. Τα δέχθηκε εξ αιτίας της απέραντης καλωσύνης Του. Για να μπορέσει να μας βρει και να μας πάρει πάλι κοντά Του.

Ας φαντασθούμε ότι έχασε ένας πατέρας το παιδί του. Του ξεστράτησε δηλαδή. Έφυγε μακριά από το σπίτι του. Και προσπαθώντας να το επαναφέρει, κάνει μερικές ενέργειες, το βρίσκει, και το παιδί του ξαναγυρίζει σπίτι και ενσωματώνεται όπως πρώτα στην οικογένειά του.

Αυτό που έκανε ο πατέρας που ξεκίνησε, το αναζήτησε και το βρήκε το παιδί του, το θεωρεί την μεγαλύτερη σοφία, το μεγαλύτερο κατόρθωμα, την μεγαλύτερη τιμή και δόξα για όλη του τη ζωή.

-Τι έκανες; Τον ρωτούν οι φίλοι.-Έκανα εκείνο και εκείνο και βρήκα το παιδί μου. Ξαναγύρισε κοντά μου.

Αν εμείς χαιρόμαστε και κάνουμε τόσα για να ξαναβρούμε τον χαμένο άνθρωπό μας...

Εμείς για τους οποίους λέγει ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός και το καταλαβαίνουμε καλά ότι είμαστε «πονηροί», και έχουμε τόσες κακιές... (Η κατ' εξοχήν κακία είναι ότι έχουμε πρώτα τον εαυτό μας και μετά τους άλλους...)

Αν λοιπόν εμείς τρέχουμε τόσο για τους χαμένους ανθρώπους μας...

Πόσο μάλλον ο επουράνιος Πατέρας μας, που όλα τα κάνει για μας και για την σωτηρία μας.

Μας λέγει λοιπόν ο Χριστός, ότι όποιος θέλει να δει την δόξα Του και να περπατήσει τον δρόμο της αληθινής χαράς και ευτυχίας, οφείλει «να πάρει τον σταυρό του». Να τον αγαπάει τον σταυρό του. Δηλαδή τις θλίψεις που θα συναντήσει στη ζωή του, εξ αιτίας της πίστης του στον Χριστό. Γιατί έτσι ο άνθρωπος πλησιάζει τον Χριστό και την αληθινή ζωή.

Όποιος θέλει, συνεχίζει ο Χριστός να σώσει τη ζωή του, δηλαδή να την κερδίσει, όπως το εννοούν οι άνθρωποι που σκέπτονται με κριτήρια κοσμικά, θα την καταστρέψει.

Πώς νομίζουν οι άνθρωποι ότι αξιοποιούν τη ζωή τους πάνω στη γη;

Απολαμβάνοντας εκείνα που τους προσφέρει ο αμαρτωλός κόσμος. Καλό φαγητό, ποτό, γλέντι, εντυπωσιακές επιτυχίες...

Όμως ο Χριστός μας βεβαιώνει ότι όποιος δένεται με αυτά, θα την καταστρέψει τη ζωή του.

Και όποιος προτιμήσει «ένεκεν του Χριστού», για τον Χριστό, επειδή το λέει το Ευαγγέλιο, «ένεκεν εμού και του Ευαγγελίου», να μην κερδίσει τη ζωή του, με το φρόνημα και με την έννοια του κόσμου τούτου, αυτός θα κερδίσει την αιώνια ζωή. Δηλαδή θα αξιοποιήσει σωστά τη ζωή του.

Και για να μας στηρίξει σ' αυτή την σκέψη προσθέτει ο Χριστός: «Τι ωφελήσει άνθρωπον εάν κερδίση τον κόσμον όλον και ζημιωθή την ψυχή του;» Τι ωφελείται;

Τι κέρδος έχει ο άνθρωπος όχι να ψευτοχαρεί λίγο (γιατί αυτό μας προσφέρει τελικά ο κόσμος), μα έστω και όλο τον κόσμο να τον κερδίσει.

Αν είναι να χάσει την αιώνια ζωή, τι θα ωφεληθεί; Τι κέρδος έχει; Σε λίγο θα τελειώσουν όλα.

Όμως, παρόλο που είναι τόσο ωραία, τόσο σοφά, τόσο λογικά τα λόγια του Χριστού (μπορούσαν άλλωστε να μην είναι;) εμείς μερικές φορές, φεύγουμε από κοντά Του. Και φεύγουμε όχι κάνοντας ένα απότομο άλμα, για να πάμε μακριά, αλλά φεύγουμε χωρίς να το καταλάβουμε. Μα πώς γίνεται αυτό;

Κάποια στιγμή αρχίζεις και λες: -Δεν πειράζει εκείνο, δεν πειράζει το άλλο, δεν χάθηκε ο κόσμος αν παραλείψω κάτι. Και νομίζεις ότι έτσι γίνεται η ζωή πιο ευχάριστη.

-Τι δηλαδή; Να σηκωθώ να πάω το πρωί στην Εκκλησία; Όλη την εβδομάδα πέθανα στη δουλειά και στον κόπο. Να μην κοιμηθώ λίγο περισσότερο την Κυριακή; Ε, ας κοιμηθώ. Προσεύχομαι και στο σπίτι.

Πέρασε η μέρα, και αύριο κάνεις μια άλλη υποχώρηση μεγαλύτερη. Πας λίγο παραπέρα στο κακό. Και τι γίνεται τότε; Βρίσκεις ότι έτσι περνάς πιο όμορφα. Αλλά στην πραγματικότητα τι συμβαίνει;

Τα φύλλα πάνω στα δένδρα, ένα μεγάλο χρονικό διάστημα είναι καταπράσινα. Μαυρίλα φαίνονται. Μονοτονία. Έρχεται το φθινόπωρο και παίρνουν όμορφα χρώματα γίνονται κοκκινωπά, μετά κιτρινωπά (σαν χρυσάφι) κλπ. Αλλά δεν είναι για καλό.

Ενώ τα καμαρώνουμε, «κοίταξε, κοίταξε χρώματα πάνω στο δένδρο», έχουν μπει σε πορεία θανάτου.

Έτσι και ο άνθρωπος. Από την στιγμή που κόβει λίγο από εκείνα που αποτελούν την χριστιανική πολιτεία, νομίζει πως ομόρφυνε τη ζωή του. Την έκανε πιο ευχάριστη, πιο ήρεμη, πιο άνετη.

-Βρε παιδάκι μου, όπως και να το κάνεις είναι πληκτική η Εκκλησία. Όλο τα ίδια ακούμε. Μια ζωή ολόκληρη. Δες καλύτερα τηλεόραση. Κάθε φορά, διαφορετική παράσταση και διαφορετικά πράγματα. Αλλιώς αισθάνεσαι, ξεκουράζεσαι.

Βέβαια, βέβαια... Ξεκουράζεσαι... Αλλά είπε ο Χριστός:

-Τι θα ωφελήσει τον άνθρωπο να κερδίσει τον κόσμο όλο και ζημιωθεί την ψυχή του; Γιατί να πάρει την πορεία προς τον θάνατο;

Και να καταλήξει στο θάνατο κάνοντας συγκαταβάσεις, μικρές στην αρχή, μεγαλύτερες ύστερα; Που όλο και τον απομακρύνουν από το άγιο θέλημα του Θεού; Όλοι έχουμε αναλάβει έναν πνευματικό αγώνα. Αλλά όλοι έχουμε και μια ολιγοψυχία. Μικρότερη ή μεγαλύτερη. Και σε όλους μας, έρχονται οι λογισμοί: «Ε, δεν πειράζει. Μια ολόκληρη ζωή είμαστε σωστοί. Δεν χάθηκε ο κόσμος και να κάνουμε κάτι». Να προσέχουμε αυτούς τους λογισμούς. Είναι επικίνδυνοι.

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός αισθάνεται μεγάλη χαρά όταν επιστρέφουμε κοντά του και τον ακολουθούμε. Και μας καλεί με πολλούς τρόπους. Μας φωνάζει:

-Ελάτε, σας περιμένω! Με την καμπάνα, τον Σταυρό, το θυμίαμα, τις εικόνες. Με όλα όσα βλέπουμε στην Εκκλησία και συμβαίνουν στη ζωή μας. Όλα είναι φωνές του Θεού που μας λένε: «Γυρίστε παιδιά μου, κοντά μου, για να γεμίσει η καρδιά μου χαρά». «Χαρά γίνεται εν ουρανών, επί ενί αμαρτωλώ απομακρυσμένω μετανοούντι», όταν διορθώσει το μυαλό του. Γιατί με την διόρθωση του μυαλού επιστρέφουμε στον Χριστό, και με το χαλάρωμα του μυαλού φεύγουμε από κοντά Του. Δεν φταίει τίποτε άλλο. Η γνώμη και το μυαλό μας φταίει.

Ο Θεός είναι πολυεύσπλαγχνος, και χαίρει περισσότερο από όλα όταν γυρίζουμε κοντά του. Το κήρυγμα της Εκκλησίας, όλη η Εκκλησία, είναι η πρόσκληση του Θεού στα παιδιά του για μετάνοια και επιστροφή. «Ελάτε παιδιά μου, κοντά μου». Αμήν.

<https://www.im-manis.gr>